

Milan Vincetič

DEŽELE

ZAVEZA

Kar je na obrabljen ključ
in na dosego roke
česar se dotika luč
na predivno olje

prestopi iz negibnih let
med brodarske vrste
in krmari čez in spet
med goreče grme

v sladko izgubljeni kraj
milostne pregrehe
da se spiha lepki prah
s skrinjice zaveze

SKRIVNOSTI

Svet se dvigne do pasu
in ponika bliže
da zastajaš brez glasu
in zemeljske oblike

Riba se otepa lusk
iz medle žadovine
čika čika brhki čuk
med židaste martinčke

Zarana se primeša strup
iz kruhove sredice
in svet poda se brez strahu
v motne čarovnije

IZGON

Ne boš ne kamen niti sol
če se boš ozrla
ko bo videti na vzhod
z edenskega vrha

ne bom ne kamen niti vrč
na sinajskem studencu
ko žveplalo bo na smrt
na preprišnem pesku

ne bova ne drevo ne sad
s prepeličje veje
ki za nama je ostal
da se s tal doseže

PETELIN

Kdaj razleze se potop
kam nanosi hiše
s kom nahodi se nebo
čez lužja mrščavice

Usliši nas ki si navzoč
ki razklepaš vode
usliši da podrgne brod
ob pečevje gore

usliši bratovščino senc
naj ne čaka zore
naj še preden bom zapel
primakne prazne stole

JUTROVO

Če se že razpre razgled
in razkadijo zime
če se že masti po tleh
s kanaanske mize

naj se spotoma zgubi
kar ne smeš pobrati
naj se s kruhom pogubi
jagenjček med svati

še preden zavijuga rep
vrtoglave zvezde
in povene cvet po cvet
za magdalenski venec

PSALM

Dopolni se kar ne stoji
v skrinjicah zaveze
v pomračini rodovin
v čarosedjih črede

dopolni kar ne zmore noč
ko zabegne zima
ko nabreka plaha moč
kresnega svetnika

dopolni kar prezira čas
in česar ne odreši
kar zapiha se med prah
med sušnimi stoletji

MILINA

Vse zastane kakor prej
na predzadnjem mestu
vsega je čezmerno več
na tem in rešnjem svetu

ki tiščita za meglo
na pregnanem vzhodu
in prislonita nebo
ob tesanem vhodu

kamor te zapoti luč
na prežgano olje
da si getsemanski ključ
na dosego roke